

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 245 (995) • Субота, 24 грудня 1994 року • Ціна договірна

Людмила КОХАНЕЦЬ, «Голос України»

«Не втомлюйтеся, чинячи добро»

Мій маленький прихильник Іван пояснив різницю між ділом Морозом і Святим Миколою так: «Дід Мороз лише розносить новорічні подарунки, а Святий Миколай піклується за дітей цілий рік». Він Іванка не знає, тому може з ним сперечатися. Особисто я не наважуся. Святий Миколай-чудотворець і справді згадує про дітей (і не лише про них) не тільки свого дня — 19 грудня. Вірують викають його покровителем і захисником усіх, кого незалежний від церкви держава віднесла до категорії «незахищених верств населення».

Відає сити такої «верстви» Київський осередок Суспільної служби України записав на прізвище Миколая до Центру культури та довіляв Збройних Сил України. Для дітей, батьки яких не вивірюють офіцерську честь рублем, і тому поминати «дисципліну» з близького зарубіжжя на рідну землю, для хлопчиків і дівчаток з малозабезпечених та багатодітних родин і цюгоричні подарунки від Миколая не звелися до формальної торбинки з цукерками та красиві

іграшки. Добродії із ССУ (до речі, саме вони першими відродили у Києві правдиво українську традицію) з допомогою канадських партнерів (були представники іни Петишини-її такос був присутній у залі), як завжди, влаштували маленьким гостям чудове свято. Вітім, не лише малечкам. Вистава у виконанні артистів Дитячої опери, зашквалювала батькам не менше, ніж їхнім малцям. Якійсь емоційній татусі так захопився сюжетом, що як до сцени підбіг...

Затра католіцизм сніт світкує Різдво Христове. Санта Клаус уже зібрався в дорогу до дитячих сердець... До речі, Іван дав кепелічку уточнення: «Санта Клаус — це не дід Мороз. Він хойй святий Миколай». Я (див. вище) з малым ерудитом не сперечаюся. Головне, щоб «зілля» і «нашлий» привносили а не вселетє життя надію і радість. Щоб не лише святі, а й прості грішні смертні не забували заповідєй апостола Павла: «Не втомлюйтеся, чинячи добро».

Фото Анатолія МЕДЗИКА (ХТІА).

Читайте в суботньому випуску

3
стор.

Президент України А.Кучма: «Мені не потрібна влада сама по собі. Мені необхідні об'єктивні можливості здійснення політики, яка позбавить людей принизливого, задиного становнища...»

5
стор.

Дівчинка щодня молиться в монастирі. І просить Бога, щоб до неї прийшла мама.

7
стор.

Нарікаючи на «затибель культури», ми часто не замислюємося, що ж гине насправді? культура чи тільки її тимчасові організаційні форми? Про це — у матеріалі «Куди пішла Ада Роговцева».

8
стор.

Півстоліття замовчувалася його творчість. Нині вона визнана усім світом.

9
стор.

Важко зберегти свою гідність, коли людина не має навіть до переночувати. Вона ж ось уже дванадцять років живе в нелюдських умовах і залишається Матір'ю і Жінкою.

11
стор.

Гран-прі українським співакам.

16
стор.

Стіна байдужості супроти справжнього таланту?

ЧЕЧНЯ: ВІДЛІУННЯ ПОДІЙ

Чи легше жертвам, якщо хтось буде відповідальний?

У ніч з 21 на 22 грудня Грозний бомбували з особливою силою. За дві години на місто було скинуто близько 60 бомб. Згідно з повідомленнями інформаційних агентств з Грозного, бомбардування не припинилися і в наступні дні. Пошкоджені інфрачервоний завод, на якому виникла пожежа, готель у центрі Грозного неподалік президентського палацу. Про кількість жертв не повідомляється. Кореспондент БІ-БІ-СІ стверджує, що в останній день було 12 повітряних атак. Головом прикордонних військ Росії О.Ніколаєв заявив тимчасовому інформаційному центру уряду: «Нинішні завдання частин підрозділів прикордонних військ Росії на Кавказі випливають з Указу Президента РФ «Про заходи по посиленню діяльності збройних формувань на території Чеченської Республіки». Джахар Дудаєв розповсюдив нову заяву, в якій висловив готовність до переговорів з метою мирного врегулювання кризи без попередніх умов.

Голова Комітету Держдуми з прав людини, Сергій Ковалов коментує події в Чечні:

«Відвідали дві лікарні і дитячий будинок, бачили трьох тяжко поранених дітей. Чули про збитих, не можу точно сказати, скільки їх. Щойно надійшло повідомлення, що російські війська мають намір бомбувати готель «Кавказ». Нібито там розмістилося двісті афганських моджахедей. Я побував у «Кавказі». Нема жодних слідів проживання. І, зрозуміло, ніяких моджахедей. Це відвертий привід, для того, щоб бомбувати центр. Я попередив віце-пре'єра Сторожа, що він несе відповідальність за жертв, яких не минуло».

Події в Чечні: хто винен?

Як видно, чіткого уявлення про виняткову конфліктну громадянську Росії немає. Що стосується на адресу російських і проросійських політичних сил звучать значно частіше, ніж на адресу переконаних. Перший знахідка результатів аналізу свідчить про те, що найбільш широке поширення передержання проти «особ чеченської (або «казаківської») національності» сьогодні не відрає помітної ролі у формуванні образу російської держави.

Головне питання, що цікавить сьогодні росіян — традиції: що робити? 30 відсотків опитаних висловилися за рішення зводити до нуля вплив Чечні, 11 — за посилення пошуку мирного розв'язання проблем, 23 — за виведення російських військ з Чечні, 11

Криз у світовій економіці, судячи з усього, подолано. Такого висновку дійшли експерти міжнародного Інституту економічних досліджень (ІФО), які провели опитування серед майже 500 спеціалістів у 65 різних країнах. На їхню одностайну думку, приріст валового суспільного продукту в світовій економіці становитиме в найближчій три-п'ять років приблизно 3,7 % на рік. У країнах Східної Європи середньострокові перспективи становитиме в економіці 3,5 % на рік.

Чеченська криза стала яскравою ілюстрацією нової російської політики, що народилася із неспроможності урядових структур адекватно реагувати на нові умови та її небажання виступити до влади інші політичні сили. Нинішня ситуація у цій кавказькій республіці є результатом спроб розв'язати її за допомогою військових дій.

ВЕРХОВНИЙ СУД

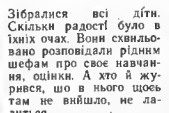
Поважні панове адміralи, на-
ляючи свою програму дій до ком-

«... — четко координировать действия всех министерств и ведомств Российской Федерации по вопросам взаимосвязей с Украиной, в первую

Закінчуючи свої роздуми, хотіли запитати, чи замислювались структури в Росії, кому вигідно, і чому, мати слов'янську значною мірою жаву на передній край боротьби з ісламським фундаменталізмом? «Что день грядущий нам готовит»

СТАЛИ ЗА РІДНИХ

діти-сироти із школи-інтернату для колективу
об'єднання «Волиньагробуд»

А маленька Таня-Тетяночка, взявши мене за руку, говорила, що вонв разом з іншими дітьми ходить молитися в Зимненський Святогірський монастир, що неподалік, просить Бога, щоб до неї прийшла її рідна мама...

Від тих слів невидима солодка груда застрягла в горлі. І ніби є твоя вина в тому, що в цієї бігачівської Тані немає мамі. Яні і в більшості дітей цієї шноди-інтернату. А їх тут — 230. І всі вони обділені батьківською ласкою і теплом, домашнім затишком. Бо хоч би як їм тут було добре, хоч би які щедри та ласкаві були шефи, але найщасливіше дитинство, поділяючи маму й тата.

Найстрашніше дитинство — це сирітство. І можна зрозуміти трієго ступника директора цієї дит.-інтернату Любові Парашо, що кожного року їхній міський бюджет збільшується на 20—25 дітей-сиріт. Це правило, це діти батьків-інвалідів. Цього року прийняли 10, в яких батьків-наркомаків. Ось таке віяння часу, в якому живемо. І дуже важливо, щоб ми неможливо зрозуміли, чому школа-інтернат для дітей-

діт винна державі... міль-
д карбованиців. Як? За що?
являється, 'за світло, газ,
ло... А в цій школі —
новинні дітк, яким виповни-
ся тільки півтора роцки. Не
я вина, що вони з'явилась
світ, що відшурались бать-
ї мати. І виявляється, що
кемовлята вже щось винні

жовті. Хіба це не страшно? Коли ми покидали загірну Гераклію, діти смикнули новий телевізор. Шкоти потепліли їхні личка, митихли. Ніби все добре. І ніяких проблем. Принаймні, так здалося. Але попри всі нестатки, біди й негараздні, що падали на їхню світську долю.

добре, що їм пощастило
Волниська область.
На знімку: біля подарунка
фів.

Фото Миколи ЗІНЧУКА.

У ЗАГОНІ Сергія Герасименка з Володимир-Волинської шно-

платернату для дітей-сиріт гіятери дівчаток і шестеро хлопчиків. Найстарший — Тані Цюсь — 15 років, найменший — Тані Нечтайло — тільки вісім років. Обое вони мають рідних братів і сестер, з якими — в одному загоні. Світлана Цюсь торік закінчила одинадцять класів, дала й в школі кевелювати кімнату, тут вона і працює помічником вихователя. А в Тані Нечтайло — сестра Ольга і брат Юра. Пильних рідних приїзжать. Мати — ба, а батьки різні. Діти знають, що їхня мама родом з Луцького району, звуть її Наташою...

— Я не пам'ятаю маму, не знаю тата, — тихо-тихо говорила маленька білявенька Таня, опустивши очі. — Світлана мені розказувала, а я не пам'ятаю...

Дівчинка сиділа на нолінах Віталія Сілкового, голови профспілкового комітету об'єднання «Волиньагробуд».

— На фотографії — мої брат і сестрична, я і наш тато. — похвалилася Алла. — Але я не знаю, де мама і тато. У Нововоллинську живуть мої родичі, вони забирають мене до себе на навікули, я допо-

Людмила ГРАЧ, «Голос України»

ВОНИ ЧЕ

Новорічного свята чекати усі, особливо діти. Миде воно кожному дитячому сердечку. Тут більше обділеним батьками кожного турботи. У кожній дитині, вірячи в Нове свято.

Напередодні Нового року з ентузіазмом запрошували діти фонд, показати опікувачів, які виховують дітей. Важливо, щоб те що останні два роки білгородської внаслідок війни, наразі в Україні, по суті, не мали. Три роки, як виховують 30 дітей-сиріт, усе-таки перебувають під постійною опікою. Дітяти отримувати в дарунок одяг, а також солодощі. На завершення, пропонують дітям сідати за круглий стіл, аби

магаю їм на дачі, люблю садити і доглядати квіти, давати їсти курям...

Сергій Герасимик — нур-
лий сирота. Хто і де його
батьки — невідомо. Але йому
в житті все ж таки пощасти-

до. Працівниця об'єднання «Волингробуд» Валентина Максимова стала для Сергія хрещеною мамою. Турбується про нього, як про рідного сина. Взуває, одягає, велосипед купила, кккжжи дарує. Часто Сергійко гостює у сім'ї Валек-и Максимової.

Власне, всім дітям загону, де командиром Сергій Герасим, просто пощастило на думку людей. Ось уже четвертий рін над дітьми сиротами цього загону шестифеове об'єднання «Волнигарбула». І немає в цій справі ніякої формальності. Тепло, увага, справжнє, а не підробке батьківське піклування про кожну дитину з цього загону. Не було згорнє кавзівні цього шестифеова. Ініціативу виявив головова об'єднання «Волнигарбула» Михайло Галвчук. І сьогодні

всіх цих дітей вік вважає за своїх, вони ніби в штаті об'єднання. В цьому коленткві стало звичним навіть на виробничих нарадах запитати: «Як там наші діти? Що їм треба?»

Вихователька Лідія Мішанчук розповіла, що 1992 року на кожну дитину було відкрито ощадницьку, на яку об'єднання перераховувало б тисяч карбованців. Минуворічним випускникам — Світлані

Льось, Олександр Михайловичу та Михайлу Єрманову — відкрити депозитні рахунки, де кожному покласти гроші на зарплату за травень, карбовакші. Протягом останніх трьох років усі гроші за рахунок «Волкштрейду» відпочиває в оздоровчих таборах. Шефів забезпечують дітями, їм навіть прилаштували машини, ручники. Невдако, дізнавшись, що в загоні вийшов з ладу телевизор, заступник директора об'єднання Анатолій Олександр разом з головою профспілки об'єднання «Волкштрейду» Віталієм Сидорком привели новий телевизор. Оглянувшись житлові приміщення дітей, керівник об'єднання вирішив, що потрібно зробити ремонт, оновити меблі, придати їм технічний вигляд, обладнання у ванних кімнатах.

— Це наші діти, — сказав
Анатолій Леонтійович, — все
будемо робити, щоб не почув-
алися вони сиротам.

Я був присутній, коли в ігровій кімнаті загону встановлювали ковний телевізор.

можна зрозуміти трієго заступника директора цієї школи - Інтернату Любові Паріяр, що кожного року їхній учнівський докелетня збільшується на 20—25 дітей-сиріт. Ян правило, це діти батьків-п'яниць. Цього року прийняли дітей, в яких батьки-наркомани. Ось тале віяння часу, в якому живемо. І дуже важно, майже неможливо зрозуміти, що школа-інтернат для дітей-

скріт винна державі... мільярд карбованців. Як? За що? Виявляється, за світло, газ, тепло... А в цій школі — на онюванні дітк, яким виповнилося тільки півтора роки. Не їхня вина, що вони з'явилися на світ, що відиуралісь батько ї мати. І виявляється, що ці керовалля вже щось винні

Колі ми покидали заїгнаний Сергія Герасименка, діти ввімкнули новий телевізор. Трішки потепліли їхні личка, притихли. Ніби все добре. І жодних проблем. Принаймні, так здалося. Але попри всі нещасть, біди й негаразди, що впадали на їхню спритську до-

На знімку: біля подарунка шефів.

Фото Миколи ЗІНЧУКА.

мєйного дитбуди́нну Сипатні-
них із села Бзів Барншівсько-
го району, що на Київщині.

Голова ялинки Київського дитячого фонду запросила дітей-сиріт із київських шкіл-інтернатів до Національного театру опери та балету. Гостями ялинки також стануть діти працівників посольств і консульств іноземних держав. Узагалі проведення новорічних та Різдвяних свят у всіх театрах столиці стало можливим завдяки турботі українських міських державних департаментів, а особливо голови Л.Косаківського. Близько ста дітей вирушають на канікули до Іспанії, Італії, Греції, Франції.

У день святого Миколая після подорожі лівобережжю Україною керівника програми «Приятелі дітей» Русляни

Вжесневської з Канади і президента Міжнародного жіночого клубу Соні Строцької у 20 дитячих будинках залишилися дарунки від Санта Клауса, в яких онірім цукерок виявилися іграшки, одяг та українські книжки.

Кожен дитина чекає на Діда Мороза і Снігуроньку, незалежно від того, де вона мешкає. Упевнена, це лише кілька прикладів того, як дорослі, маючи власних дітей, не забувають і сиріт, усіляко намагаючись влаштувати їм справжнє свято. Але хотілося б згадати, що свято триватиме не один день. Таким дітям воно потрібне і в будень.

Конституція прийде з весною?

В баврені наступного року можна очікувати на проект Конституції України — таке припущення висловив секретар Конституційної комісії Альберт Корнеев. Він сподівається, що до весни «додзвія»

Він сподівається, що довести «додерж» для прийняття Основного Закону і Верховна Рада. Проблеми та перспективи конституційного процесу в Україні обговорювалися на «круглому столі» за участю представників партій соціально-демократичного спрямування (Трудовий конгрес, ПДВУ, Партія зелених, МБР тощо) та членів вищезгаданого комітету.

До комісії входять нині 38 чоловік: по 15 від Верховної Ради й Адміністрації Президента, решта представляють Автономну Республіку Крим, Конституційний Суд, Верховний Суд, Вищий арбітражний суд та Генеральну прокуратуру. Члени комісії «озброєні» чотирма проективми Конституції України, чотирма проблемами в Адміністрації

Президента, в Інституті держави та права, КУНІ та ХДПУ, а також чинними конституціями України, Росії, Франції, Італії.

Підсумок вживання угоди між Міністерством оборони України та Радою профспілок робітників Збройних Сил у 1994 році підбито на розширеному засіданні колегії Міністерства оборони України, що відбулося 15 лютого 1995 року. Міністр оборони України Валерій Шмаров зазначив, що угода між військовим відомством і профспілкою є основним етиконом, хоча, звичайно, є і недоліки: станді, рівня виробництва на підприємствах збройного призначення, рівня соціального забезпечення робітників та службовців тощо. У своєму виступі Валерій Шмаров наголосив, що необхідно вичислювати резерви, розвинути наші параша з підприємств збройного призначення, держав, які є можливі для збереження та розвитку військових підприємств.

В Одесі в лицю Ювпейну перейменовано на вулицю Сергія Ядова. Наша газетя розповідає: про мужність молодого міліонера який переслідував озброєно, го злочинця навіть будучи смертельно пораненим, і тани знесходив його. Колеги Сергія по службі звернулися до міських властей з проханням увічнити пам'ять про нього, що й зроблено. Саме на вулиці, я в тепер носить його ім'я, С.Ядов вступив у двобій зі злочинцем.

приватизується

Маріуполь. Сидючі за **новеликими** підприємствами **сфери пошуку і** громадського харчування розпочали заміну форми власності й місцеві велетні індустрії. Днями отримано грошу фонду держмайна на привітання одного з флагманів українського машинобудування — «Азовмашу». Напередодні Нового року всі його працівники зможуть придбати акції рідного підприємства. Не обійдуть і пенсіонерів та інвалідів праці. Будуть відкриті акції будуть продані на початку майбутнього року за ринкову вартість.

Почесний знан американського фонду розвитку східних країн «золотий глобус» приз міжнародної організації підєрів торгівлі — в активі колективу тєвнопільського А/Т «Ватра».

Сателіти з Тернопільської області чинять нагород за конкурентоспроможну і якість продукції, високі результати у розвитку індустрії України та інтеграції до світової економіки.

Нині у складі експортного товарства — близько десяти великих заводів, два спеціальні підприємства Белгас і Німеччини підприємства.

Продукція «Ватри» експортується у десятки країн ближнього та далекого зарубіжжя. Сьогодні з конвеєрів підприємств сходять більш як сімдесят різноманітних промишлових, 250 культурно-побутових сателітів і майже 100 енергоємних пускорегулювальних апаратів.

З'їзд пройшов на «категоріальному» рівні

(Початок на 2-й стор.)

Але і так не зрозуміли, що по доповіді мільярда більше: по уряді ділих з народом усі «трудности и лишения» переходного періоду, чи щоб сам перехідний період закінчився, та ні і розпочався.

А все через невдачу з термінами. Спалення, скажімо, дискусії: влада Рад в Україні була чи в? І взагалі: що та «агада Рад»? Делегати від міста Севастополя закликали робітників брати участь у самоврядуванні. Хтось із залу заперечив: «Немає самоврядування, а владу Рад потрібно відновити». — «Але ж влада Рад і є самоврядування народу», — заперечила доповідачка. — От і закон так називається.

Через обмеженість у часі, визначитися з термінами не вдалося. Промови виступовали незгодю з антинародним курсом уряду на «капіталізацію», проти «розбудови і побудови», проти приватизації, проти приватної власності, проти приватного самого інституту приватності. За владу Рад як таку, що найбільш відповідала ментальності нашій людини, і за висловом одного з ораторів, «нашому існуючому общинному укладу життя».

На з'їзді робітники анірали брати владу в свої руки. Спочатку — створенням альтернативної Ради на підприємстві, домагаючись розширеного представництва у внутрішніх «корпоративних» місцевих Радах, «наркозах» з вищим законодавчим органом. Коли «парламентські» методи боротьби не давали бажаних результатів, делегати висловили готовність адятися до загального політичного страйку.

У кулуарах з'їзду стався вражливий погляд одного делегата, кардовий депутат України Василь Іванов: «Виний ліній робітничий рух. Проте не треба стверджувати, що ним керує комуністи. Тут був багатопартійний ривок партій, переважали — лівого напрямку, та тільки тоді, коли ідеологія кайбілів «лінійна робітничка», інший делегат підкреслює: «Я бачу невдачу і дискусії, а взагалі, що комуністи повинні очолити робітничий рух». Хотіли б то там було, вітальну телеграму «соратникам у боротьбі» — делегатам з'їзду Російської Комуністичної партії — делегати надіслали.

Після доведеного обговорення з'їзд ухвалив резолюцію, а в ній висловили бажання «вирішення» потенціалу України, недопущення розвалу виробництва через приватизацію, продаж підприємств і землі. На «категоріальному рівні» це означало передачу влади у руки народу. Шопенгауа, тут знову дала знати своє значення в термінах. Одна із доповідачок уточнює: карді — це не каска, а влада повинна належати трудящим. Тобто: робітникам, селянам і трудовій інтелігенції. Порадників, до «трудолов» професії зарахували, а не записники вітчизни. Керівник доповідної делегації копалятов, щоб віднести соціальне походження стало основним принципом добру керування країною.

Почесно собі мисловити і особисту думку. Найкраще живуть робітники в тих країнах, де впливовою силою є соціальдемократи. Де підприємств має можливість володіти власністю і водночас зобов'язані створювати робочі місця. І платять чималі податки. Таким чином, держава зобов'язана найважливішим з банків, а саме: тим, що не має грошей. А підтак забезпечення і безплатна освіта, і медицина допомога. А робітничою має і зне своєї права, бо людині праці там захищати потужні професійні й закони.

У нас нині одні безвідповідальні грабують, податки приховують, гроші крадуть, «по закордонному», державні гроші, не зумівши розвинути сили думки докопуються до персоніфікації. Тому люди зобов'язані і бачати відносини в реалізації суверенітету ідей. Як на практиці до прощання не вдалося, проте швидко формулюють відповідні партійно-матеріальні.

Ми — як розділяємо. Нам важко. Чи вистачить розуму і сил у державі, у всіх нас укласти адекватні суспільній договір?

1. Якщо жінка чепуриться

Кажуть, перше враження різко обманює. Отож у Золочеві, як тільки я зійшов з поїзда, спускався під холодним дощем, на мене чекали одразу три несподіванки. І уявіть собі — усі приємні.

По-перше, яке по стостій, неважкішав дивоматом тейній райової автотобу — таке не часто адавалося надирти навіть у ті часи, коли, якщо не за автобусним, то вже точно — за рухом поїзтів — можна було звирити односторонника (про сьогоднішній автобусний «друг», менш примітивний відповідник, чатаував на мене в сквері, аким я брів, шукаючи місцевий готель: поміж деревами розмірено шухуртала мігла, збираючи докупки акрате бідло двохсторонника).

Протидалося почуття: якщо жінка чепуриться, значить, міряться, що настануть для неї крапні часа. А місто? Випроводж усього чаша, поки я прибував у Золочеві, мене дивувала його охайність: які тоді обурюючі будинки, ані якісь «метастазис на вулицях, ані до піску витоптанні газонів, ані ранять душу не в одному нашому місті.

Ну, в третє... Коли я в готелі обережно, без надії запитав, чи є в місті білий-ногий, тейній номер, чергова одразувно теплою плечима: а у вні скрізь, мовила, теплі. Справді, роздитувшись у кімнати, я був змушений прохитати кватирку.

2. Коли гармату та покласти боком, тоді можна по ворогу бити із-за рогу?

Зрештою, що сьогодні, в годинні скрут і смуту, людині треба? Теплий притулок, мається, на полях якого хоч пось не мало б, зрозуміло, за доштими дізнаюся, ані жабство, ані забастування, і хоч трохи спокую на душі. Як кажуть, не до жиру...

Так ось всі ці клопоти й виявлялися такчас прийомом, який віз голова райради Богдан Пантович. Мешко вівідкрити класичний сюжет: марг, притаманний психології українця, на кшталт: класичні сусіди на лінійній межі підкопався і тин уже переважає вже ж: люта сусідка мій курам юго поперебіла і тин дежні делікатні питання: «Відаю, що ви війні й зводилися до нехитрих проблем людського існування».

Тепло було на першому місяці. Але ле не як загальна біда, а як річкові вивити, повизані з аварійним ситуацією. Приїхав Богдан Пантович, як висловлюється у бюрократичних колах, у порядку контролю телефонувати кільком мешканцям додому і перештукати, чи все в них гаразд із теплом (ці люди побували на прийомі в райраді). Всі діякували і стверджували, що гаразд. Трохи пізніше голова райради розповів:

— Перед з'їздом не «з'являлись» з ЖЕКів? Цілі райони теплотрас перевернули в пожеговища. Паливом записалися. Тепер ось бачу, що зима нам не страшна.

З притулком у Золочеві кудя гірше. При особливих випадках голова втручається рішуче й категорично.

Наймала собі молода дівка з двома дітьми, а діти вмирали (біда їх сюди загнала адалеку, хоч самі й місцеві) хату у господаря, а старенька вигляждала. І що ви думаете? Хоч молоді сім'ї законно прописані, попередня міська Рада прийняла рішення вислати їх. Надавши дітям скартки на іншого житла. Іншими словами — виникнути на вулицю перед зимом. Суд же рішення прощитався. Богдан Пантович займає жорстку позицію: правий я чи ні, розберемося пізніше. А зараз вже його доводи сім'ю з дітьми.

Претендент на цю квартиру особам баж, так ні, мало, треба ще їй заграти.

бистати. Дітей на сніг готовий аки-нути».

До теми апетитів місцевих можовладів, особливо колішніх, Богдан Пантович довертається не раз. При мені кілька разів він розмову в керівництвом міським, прокурором. Розказує:

— Чого тільки не натворено в районі під маркою демократії. Вигукують про неможливість порану на виборах, попереджують керівництво районної та міської Рад поспіхом розподіляти за символічними цінами 5-літні машини трирічного віку. Причому документи на об'єкти неможливо складати, ні в аном, в той, прямо в райвиконкомі.

У буквально за кілька днів до анбортів спішно скликається виконком міської Ради, де розподіляють зава венком чергою 78 найкращих ділянок землі у райпентрі (бачте я цей ноий «мікрофайл», що аж липить стітністю, в народі прозваний вулицею «Синіи Україна»). — А. К.).

При передачі справ ноий Раді «або-або» кватирки історії (скажіть з діма дітям: оця а нині), і навіть валютні компанії.

Про приватизацію — нема що й го-Анатолій КРАСЛЯНСКИЙ, «Голос України»

ську» вищого сорту, напівкопчену — по 275 тисяч карбованців? Вуль лад, а Золочеві все це на припдаках, без черг і в асортименті куди ширшому, ніж я переживаю.

Правда, деякі магазини не від того, щоб крутнути нашішки. Я бачив, як спокрутився голова райради, побачивши туті «хімію» в одному з них, де ковбаси в момент у півтора раза подорожчали. «Нічого, завтра ж розберемося», — пообіцяв Богдан Пантович.

Добре правдою економіка. І люди дивлять. Це аксіома. У районі всі шогоразу до четвертого класу виключно одержують і досі безплатне харчування. Старші — теж не ображені. Це ж дітям, — каже голова райради, — чого ж нам сподобитися?

3. Делікатна розмова

Хто ж віз, голова Золочівської районної Ради? Коли спрощено, то Богдан Рудник один із тих ідеалістів, для яких робота і совість — найважливіше.

А ще ж зовсім молодий — 43 роки. На вибори ішов під пхвал антуїзму.

вирити. Чого тільки не потривало з державного багатства до липких рук місцеві, тепер уже «демократичної містоті. Роздани (інакше не скажеш, судачи з ців) магазини — то те побіди. Дійшло до того, що в селі Висні Каміни продали амбулаторний пункт і аптеку!

Ні, не збавляється голова районної Ради мовчак споглядати подібні безчинства. Все, що роздано і розпродано, має повернутися районо, говорити. Спеціальна комісія, створена при Раді, розбереться, чи, що і хто творив, провочувати таку приватизацію.

Словом, має клопотат Богдан Рудник зі спадщиною попередньої Раді. І все ж рик не опускає. Як не стужимо, а додохам, нині бюджет району за дев'ять місяців зріс у 19 разів! За розумно чого? То дала і окрема мова. А якщо коротко — нова влада зашлапа розумне співвідношення між розвитком приватного й державного капіталу, усепоширенню ринку, і не тільки часи жодне підприємство не тільки не зупинилося, але й наринуло обертати. Хіба що окрім кооперативних, де держава й досі не визначила їхню долю, а району не під сил повернути в інший бік такого гіганта. Але я тут з собою плідаю.

Іскравий приклад, як треба трудитися вдало не зоряний час, — місцевий м'ясокомбінат. Його директор Ярослав Бойко не кикує, як інші, за високою (істотною, зрозуміло) рентабельності, не тат додуми, скільки сил, цівую плівку, а цілов іншою дорогою: дану, щоб комбінат не простояв ані хвилини, має достатньо сировини, і тоді, міркував він, прибутки сирі придуть від загальної суми реалізації.

Так і робив. Важко колотосу доставити худобу в райцентр через нестачу пального — з своїх фондів виділяв бензин чи солярку — нічого, розрачуємось, спілкуй з банком. На варту виступав з поставленим сировини — посилали гітків до Тернопільської, Волинської, Рівненської областей, де з'являвся надшопин. «Мм ж створили сильний автопарк, він нас виручає», — говорить Ярослав Бойко.

Не бейтеся, не бійтеся. Угнорувати і передоплати — знає ж, як нині в колгоспах зустрічаються з коштами. А гроші має, бо істотно увяз у державі на пльотних умовах кілька мільярдів карбованців кредиту.

А тепер уважно вчитуйтеся... Де які сьогодні купити доброту варену ковбасу по 127 тисяч карбованців за кілограм, напівкопчену — по 152 тисячі, сосиски — по 106 тисяч, «москов-

опонентів і полотноці. «Комуністичний реванш на Золочівщині не пройде». Це натяк не те, що віз свого чаша працював у партійних органах. Але ж потім і робота у Радах, і в комерційних структурах. Коли попередня влада повністю скомпанувала себе, агадали люди про Богдана, який це в ті, уже далекі часи, немало зробив; брого для них. Однак суперників «М» трибів був жуелі, і вони продовжували їй свої.

Він переміг з величезним відривом. Після виборів сказав кілька одне: «Мне тепер уже не ті люди відріт окремим особам, а не їхнім припаром. Якщо вони зі мною, то і я буду з ними. Але кі до якої партії не пристану».

І цікавився настроями у Золочеві. Один синій чоловік згадує: «А на Пантовича підтримку не тільки населення, а й більшість партій. Навіть Рух не може заперечити його діявості і впливу ладити з людьми».

Справді, новому доволі удалося замилити церковні конфесії, які раніше воруговали між собою. Мало храмів — збудуюмо. І ось уже в Золочеві зодляється аж 6 храмів-красенів.

А поряд став на ноги новітній положовий будинок, який кілька років розвивався, бо ні в його рух не доходили добувати його. У лікарні з'являлися, нарешті, людські умови: з харчування самі справилися, а з ліками французи й більшість допомагали.

А це ось заходилося нова влада приватизувати міняйновий коледж бізнесу, а також «академію» заводу. Добавляю, щоб четверта частина слухачів була золочівська. Ажжж, сьогодні ані фермер, ані комерсант, ані економіст державної фірми без новітніх знань не обійдеться.

... І запитав голову Львівської обласної Ради Миколу Горина, як ставиться до Богдана Рудника. Микола Миколайович, хитруючо примружувачись, посміхнувся собі у вуса:

— А як я можу ставитися, коли у Золочеві урочайшість найвища, люди його шанують?

І мій повторючнику уже почуте мого, додав:

Він зараз став іншим, і люди іншої. Головне, щоб ім краще жили в алогах доданою в нашому домі...

Знає, неже ми підходимо до того, коли не ідеологічні догми, а діла визначають цінність людини?

Львівська область.

Віталій ЖЕЖЕРА, «Голос України»

КУДИ ПІШЛА АДА РОГОВЦЕВА

В домі Ади Миколаївни Роговцевої, коло самого порога, ще недавно лежав, а може, й зараз лежить здоровенний гарбуз, не бутафорський, справжній, з власного городу. Спотіваючись об нього, враз пригадуєш, що українська Актриса номер один віддавала задоволення собі від служби в державному театрі. Тож цей гарбуз, за нашим значенням, багато кому дарований: настираним репортерам, необачним сватам, митрополитам, утішальникам і благодійникам.

Той гарбуз ніби каже: не вже ви всерйоз гадаєте, ніби моя хазяйка може бути банально безбратною, без роду, без батьку? Вона — сама собі театр, а те, що ви бачите, — верхова прем'єра, нова роль, відчадуна королівська імпровізація.

Одиак запитання залишається. Града, снажуть пішла з Російської драми — куди? До театру Малахова, а може, як і зараз такій Актрисі просто переїхати з одного популярного театру до іншого популярного театру? Ада і там, і там вона залишиться собою, тобто чимось завжди окремим від місця роботи...

Що ж, мабуть, на те були якісь приватні причини, але головне — не причина, не привід, а зміст. Смієш же в тім, що пішла не Роговцева, пішла — і безповоротно — левна особа, а Роговцева, можливо, просто забувала це — першою серед великих, тому й зробила свій крок, оскільки насправді стала.

Яніще, але — не розумію, чому?

Тоді давайте поглянемо на проблему зовсім просто.

Ось вам приклад, від мистецтва начебто віддаленіше.

Ще недавно газети з сентиментальною відтоку писали про те, що Ада Миколаївна Роговцева тримає в селі під Києвом корову. Тримає як фермер, а саме як актриса: це та корова, що живе в душі чи не кожного киянина, але не кожного наважиться банитися в ту гру янця. Свої гарбузи — це туди сюди, а свої корови... Розкільки?

Ось новина — ту корову продано. Чому? Ада Миколаївна каже: «ні! такі часи, що тримати для

душі корову в селі, жмучи притому в Києві, може дозволити собі тільки мільярдер, і то божественний.

Чи не те саме у нас і з театром? Адаж що таке — на ділі — театр, до якого ми звикли? Це найпрекрасніша й найнепрактичніша в світі річ, найдідичіша забава дорослих, відносно забезпечених людей, забава, гарантована державою.

Ці ігри скінчилися. Сьогодні держава вже мало що може гарантувати, окрім своєї безкорисної любові до мистецтва. Це не означає занепад Театру як такого, швидше — це занепад театру як звичної організації (бюджетної, а не духовної) структури.

От звідти й пішла Ада Миколаївна.

Про цьому не йдеться про перегляд чи переосмислення мистецьких вартостей. Зірка є зірка, Роговцева є Роговцева. Сама вона з цього приводу висловлюється афористично: «А що тут оцінювати-переоцінювати? Я ж не в труні лежу, щоб мене оцінювати».

Зараз Роговцева репетирує у неї Облі «Хто боїться Відроджіння Вульфа», яку ставить демонстративно «незалежний», молодий і талановитий режисер Андрій Жолдак на орендований для того сцені. Там же зайняті такі майстри, як Богдан Ступка та Богдан Бенюх. Тож про «занепад» жодні зовсім незручно говорити. Прем'єра очікується в кішні ями.

Але це далеко не все, заради чого варто було ризикувати. Головні плани — відкрити антрепризу Роговцевої, можливо — разом з театральною школою Роговцевої. Все це буде знаходитися просто поруч з домом актриси, буквально за стіною квартири, на Володимирській, де був Будяков політосвіт, там є чудовий зал на 700 місць. Це справний проєкт двох відомих у світі творчих фірм — київського «Подорож-проєкт» (Малахов) та Московського театру Віктора. І перша ж вистава, робота за два, якраз буде поставлена Романом Віктомом. А надалі спектаклі «на Роговцеву» ставитимуть Малахов, Ліпін, Біленченко — називаю не просто відомі режисери, а такі, що справді зацікавлені у такій роботі. І міжнародні проєкти, що тримаються до пори в секреті.

Отже — власний театр, власна справа. Це, мабуть, не простіше, ніж власна корова. Знадобляться спонсори, більше того — фінансові партнери. Є надія, що вони знайдуться. Причому, серед спонсорів вищезгаданої вистави Жолдака за участю Роговцевої — фірма «Малboro». Якшо така фірма бачить у Ади справні витоки — чому б не спробувати й інші? А то можна подумати, що якісь такі аттракційні фірми спонсорують виключно Алєна Дєлона. Варто лиш неспустити через гарбуза. В ньому, до речі, є й ще один дивний шматок: ознайомте, моляра, родичі гарбузові...

На знімку: Ада Роговцева.

Фото Михайла САЧКА.

Олекс ВАШЕНКО, журналіст

СОБОР МОГО ДИТИНСТВА

Для любителів церковної архітектури та живопису собор в формі Успенія Пресвятої Богородиці в с. Козельці, Чернівецької губернії, представляє нечисто таке,

чого, показав, не уявляючи в історичних та мистецьких соборах і храмах, боїще («Київська старина», 1898 рік, 63 т.)

Моя батькинина — село Карлівка на Чернівчині.

Найближче краєзнавство у дитині роки справляло на мене собор Різдва Богородиці, що височіло колодерними балками за десяти кілометрів від Карлівки у районному селі Козельці. Годом на мене впливало якесь свято, яке купалося в казковому світі його купало, що виблискувало відлітати немов космічні пришепці. Дуже тоді мене цікавила історія його виникнення. Мій учитель історії нічого конкретного не міг розповісти, тільки, пам'ятаю, сказав, що собор збудував наш земляк граф Румоузький на честь матері.

І сам дитинство вважав це яннابلівнею про собор.

Років п'ять тому спеціально поїхав до Козельця. Собору у той час знаходилися на реставрації (був зачинаний). Як дізнався у місцевого архітектора, що реставрація, згідно рішення обласного Комітету № 334 за 3.XI. 86 р., повинна бути закін-

чена 1993 року, але через дуже повільні темпи робіт й не аудію ні кіляні краку.

Ось, тоді я випадково й познайомився з шефінженером Київського художнього Інституту Олександром Шелоговським. Саме він дав мені список необхідної літератури. Потрапивши викласти якнайбільше, що я читав там. Тим паче, що в статті «Останні ретельні. Чи творить руйнів?» («Голос України» № 152 за 8 серпня 1991 року) Анатолій Макаров однозначно називає будівництво собору Різдва Богородиці справою архітектора І. Григоровича з-Барського у співпраці з А. Кавасовим у 1752—1763 роках на замовлення Н. Д. Румоузького як родинового храму-усипальниці. Проте це не досить так.

Для початку звернемося до феномену роду Румоузьких за кингою «Семейство Румоузьких»

(А. А. Васильчикова, т. І, С.-Петербург, 1880 р.).

Вану йдеться про те, що в Чернівецькій губернії, Козельському повіті, в хуторі Демешевих жив родоначальник Григорій Янович Румозь.

Румозь був людинкою свавільною і скандальною, дружина Наталія Дем'яніна, намагаючись, була жорстоко розсудливою і розумною, її люблячи й шанували всі землі. Пішли у них було шестеро, серед них Олексій. Він ходив учитися до дачка в село Чечер.

На початку січня 1731 року пролазила череш Черем полковник Федір Степанович Вишняковський, зайшов до держави, зачарував голосом і зомніфіцист Олексія Румозь у умови дачки відпустити з нього його зарплата в Петербург. Там Вишняковський представив Олексія тодішньому обер-гофмаршалу графу Рейнгольду Лєвєнвольду, котрий відправ до поміщика молодого українця в приватний хор.

Служавця звернула свою увагу на молодого Румозь, котрий тоді втрачав голос і був привидним бандуристом. Через деякий час із бандуристів — аж не Румозь, Румоузький — призначається управлінням одним з цесарських маєтків. Слідом за тим Олексій Григорович отримує звання гофінтенданта і починає відати всім майяню двору Єлизаветі Петрівні, тв та чим, що сама імператриця в листах називала його «другом милосердя».

Невдовзі Румоузький стає графом і вступає в законний шлюб з імператрицею Єлизаветою Петрівною (обличчався воно тільки восени 1742 року в підмосковному селі Переві). Вилка Олексія Григоровича при дворі стає величчям. Він не забув і про своїх благодітників: Вишне-

вського зробив генералом, а дачка призначив наглядцем в одному з садів імператриці. Найвище його бажання було законом при дворі. Брату Кішину Ілля допомагає стати генералом України. Але у всіх час Румоузького татко на батю кишину. Він «густий» по родині й думав тільки о том, як би пожити в Малоросії.

Олексій Єлизаветі Петрівні зібрався відвідати Україну. У Козельці імператриці сподобалося, там вона познайомилася з рідким сестрином свого чоловіка. Можливо, саме тоді й виникло, з дипломатично-Румоузького, у Єлизаветі Петрівні бажання слодити собор Різдва Богородиці.

Але як би там не було, а в 63 томі щомісячного історичного журналу «Київська старина» за грудні 1898 року знаходимо: собор збудувано на «середстві всебісильного в то время графа Алексія Григоровича Румоузького». Роговцеві собор був замінити архітектор того времени Растерський. Відносно історії спорудження собору, пише далі «Київська старина», що серед місцевих населення побутовали думка, що це спорудження було викликано іконостаєм, який було замовлено в Італії для імператорської церкви в Петербурзі. Ажле після того, як іконостає було доставлено на місце, стало зрозуміло, що він засильний розміром. «В это время у графа Румоузького» сорєра мысль о построении собора в Козельске. Императрица Елизавета Петровна решила пожертвовать это иконостае для будущего собора. Вот тогда-то и было поручено архитектору Растерскому в соответствии размерам и величине иконостае составить проект собора. Изумительному взору обывателя графа Козельск предстало в виде собора такое здание, что все просто амуля и еднаноско не решило, что не только в Чернигові, но даже в самом Києві не такого собора».

До речі, про те, що собор Різдва Богородиці спорудив Растерський, ми знаємо з «Історичних ХІХ археологічного сьєдзів в г. Чернигові» — 15 августа 1908 г.

І геше у «Восебощі історії архітектури» в шостому томі ми знаємо думку твердження про те, що автором собору Різдва Богородиці (у перуї чергу) А. Кавасов, а не І. Барський. «Восебощі історії...» видана у Москві у 1968 році. Отже — судить самі...

Така стелія, як в Іспінах, історія собору Різдва Богородиці в Козельці. Вона, значаючи, не повинна. Ажле, крім того, що в соборі зоміються прах матері Румоузького Наталії Дем'яніни, ми практично нічого не знаємо про історію її збереження, роботи с на території собору. І тут історія для краєзнавців та істориків. А ось для мене найголовніше те, щоб прах позола на бачих купівлі СОБОРУ МОГО ДИТИНСТВА сказав і для моїх дітей, і для моїх онуків...

Фото автора.

PAREX BANK

Без проблем і формальностей!

— ПРОДАМ КАРТОВИЦІ ЗА ВАЛЮТУ Тел.222416, 222284

— ДОКУПАМ КАРТОВИЦІ, ТЕНГЕ, БЕЛОРУСЬКІ РУБЛІ Тел.220561, 213540

— СПРАВИ О КУРСАХ Тел.281463

— ОТКРЫТИЕ КОДИРОВАННЫХ СЧЕТОВ Тел.283659

— АКРЕДИТИВ В ЛЮБОЙ ВАЛЮТЕ Тел.284330

Філіал "Львівська" ул. Кр.Барона 20/22, Рига, Латвія
Тел.: (0132) 222284, 222416, Факс: 281805
Телескоп 014557 LAM US

24 грудня 1994 року. № 245 (995)

24 грудня 1994 року. № 245 (995)

Відрізок часу, що заслуговує на аналіз

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Мурзін у своєму репертуарі

Триває розіграш Кубка Олександра Волкова серед команд середніх шкіл, який проводить Українська баскетбольна

Тривають змагання в Маріуполі, Миколаєві, Докешьку. Нагадаємо, що 12 команд — учасниць півфіналів з'ясують стосунки з 27 по 31 січня в Луганську та Миколаєві. Фінал пройде в травні у Києві. На нього приїде Олександр Волков.

тел/факс /0572/ 432-827
тел/0572/ 381-655, 476-894

АВТОИНВЕСТСТРОЙ

РЕАЛИЗУЕТ СО СКЛАДА В ХАРЬКОВЕ ЗА БЕЗНАЛИЧНЫЕ КАРБОВАНЦЫ АВТОМОБИЛИ НОВЫЕ

УАЗ
31512
31514/ЛЮКС
3303, 330318/ТЕНТ
3962/САНИТАРНЫЙ
2206/МИКРОАВТОБУС
ИНКАССАТОРСКИЙ

ВАЗ
21043, 21053
2106, 21061
21074, 21083
21093, 21099
2121
21213 "ТАЙГА"

ГАЗ
31029
31029-51
33022
/ГРУЗОВОЙ
1102
"ТАВРИЯ"
1105/5 ДВЕРЕЙ

АЗЛК
2141
23352
/ПИКАП
2715
ГРУЗОВОЙ

22038-02 /ПАССАЖИРСКИЙ
22038-02 /ЛЮКС
2915-02 /СКОРАЯ ПОМОЩЬ
2914-01 /РЕАНИМАЦИЯ

RAF

3311 /ГРУЗОПАССАЖИРСКИЙ
33111 /ГРУЗОВОЙ
2920 /ИЗОТЕРМИЧЕСКИЙ
2925 /МИЛИЦИЯ/ПОЖАРНЫЙ

РЕАЛИЗУЕМ КУЗОВА НА УАЗ-3303 /ДЕРЕВЯННЫЕ В БОРЕ/

Каждый день в Украине
Продукты Intel Corporation в Украине
и другие компьютерные технологии

KM-Premiere

THE OFFICIAL
Present PCI Low Profile Desktop
KM-Premiere - Pentium Processor

**В 1995 год -
с компьютерами
от "Квазар-Микро"!**

интел inside
pentium

КВАЗАР-МИКРО
Украина, 253094 г. Киев,
Для почты: 253094, н.п.

Тел./044/ 516-8608, 551-6305
Факс: /044/ 516-8608

The Intel Inside logo

ДО УВАГИ ДІЛЛОВИХ ЛЮДЕЙ!
УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ БІЗНЕСУ
Міністерства зовнішніх економічних зв'язків
України продовжує навчання всіх ба-

жаючих отримати другу якість освіти за
спеціалістами:
менеджмент у невідомій сфері;
маркетинг;
бухгалтерський облік та аудит.

Термін навчання без відриву від
виробництва — 18 місяців.
Проводяться також короткостро-
кові курси бухгалтерів.
При інституті є готель.

Наша адреса: Київ-42,
Чигорів, 37-а, кім. 39-а.
Телефони: 268-10-05,
268-10-80;
Факс: 269-57-71.

Информация о выпуске инвестиционных сертификатов, инвестиционного фонда «Новые инициативы»

- Основные данные об эмитенте**
Полное наименование: акционерное общество закрытого типа «Инвестиционный фонд «Новые инициативы»». Сокращенное наименование: АОЗТ ИФ «Новые инициативы». Тип инвестиционного фонда — закрытый. Фонд создан на 5 лет. Зарегистрирован: исполнительным комитетом Печерского районного Совета народных депутатов г. Киева. Свидетельство № 2164291 от 23.09.1994г. Юридический адрес: г. Киев, ул. Институтская, 25. Уставный фонд: 10 060 000 000 грн., полностью оплачен путем внесения денежных средств на р/с 6467581 а «ВА-банке» МФО 321637.
- Основные направления и предмет деятельности фонда**
Основными направлениями и предметом деятельности фонда является осуществление совместного инвестирования в интересах и за счет учредителей и участников фонда путем выпуска инвестиционных сертификатов и осуществления коммерческой деятельности с ценными бумагами, а также приобретения недвижимого имущества, долей и паев, принадлежащих государству в имущество хозяйственных обществ в процессе приватизации.
- Данные об эмиссии инвестиционных сертификатов**
Сумма эмиссии инвестиционных сертификатов 150 900 000 000 грн. Вид ценных бумаг, выпускаемых в обращение, — именные сертификаты на предъявление. Номинальная стоимость одного сертификата — 50 000 грн. Количество выпускаемых инвестиционных сертификатов — 3 018 000 шт. Начало продаж 15.01.1994г.: — Максимальное количество разрешенных для приобретения одним инвестором инвестиционных сертификатов — 30 000 штук. Запланированный курс одного инвестиционного сертификата на начало продаж — 50 000 грн. АОЗТ ИФ «Новые инициативы» осуществил выпуск простых именных ак-
- Сведения об учредителях**
Акционерное общество закрытого типа «Крис» и Лавров Вячеслав Владимирович.
- Органы управления фонда**
Общее собрание учредителей, наблюдательный совет, дирекция.
- Сведения об инвестиционном управляющем, депозитарии и аудиторе фонда**
Инвестиционный управляющий: Акционерный коммерческий агропромышленный банк «Украина», Лицензия Министерства финансов Украины № 20 от 23 июня 1992г. Депозитарий: Всеукраинский акционерный банк «ВА-банк», Лицензия Министерства финансов Украины № 16 от 10 июня 1994г. Аудитор: Аудиторская фирма «Вежа», Лицензия аудиторской палаты № 000076 от 17 марта 1994г.
- Права владельцев инвестиционных сертификатов**
Владелец инвестиционных сертификатов имеет право на получение дивидендов, а также на получение части имущества фонда в случае его ликвидации. Инвестиционные сертификаты фонда подлежат свободной перепродаже на вторичном рынке ценных бумаг. Выплата дивидендов участникам осуществляется в пунктах продажи ценных бумаг фонда или по безналичному расчету на соответствующие расчеты физических и юридических лиц в сроки и в размерах, определенных общим собранием акционеров.
- Возможные факторы риска**
Экономическая нестабильность, непоследовательность экономической политики органов власти в области приватизации.

ДЕРЖАВНА ТЕЛЕРАДІОМОВНА КОМПАНІЯ УКРАЇНИ

агентство "ТЕЛЕРАДІОРЕКЛАМА"

ТЕЛЕ

ПРОПОНУЄ В ЕФІРІ

Щоденні рекламні-інформаційні блоки, тематичні передачі "Перспектива" та "Презентація" (зустрічі з діловими людьми, виставки, аукциони, телеігри, конкурси, шоу, лотереї тощо).

ВИГОТОВЛЯЄ

відеокліпи, відеофільми, сфоти, сюжетні

РАДІО

ПРОПОНУЄ В ЕФІРІ

Щоденні рекламні-інформаційні випуски (репортажі, літературні, коментарі, огляди, оголошення тощо).

ВИГОТОВЛЯЄ

магнітофільми та інші аудіопродукції

РОЗМІЩУЄ

важкі рекламні у найпопулярніших передачах Українського телебачення і радіо.

Ми готові укласти з вами угоду на довгострокове співробітництво.

Ми будемо раді, якщо наше рекламне допоможе вам у розв'язанні ваших проблем.

Наша адреса: 252033, Київ-33, вул. Володимирська, 69-А.
Тел. (044) 224-45-43; 220-91-29

ВОЛШЕБНИЙ МИР

БОЖЕМСКОГО СТЕКЛА І ФАРФОРУ

Моравія

Тел. 290-3614
290-0589

Лучший подарок к любому празднику.

сеть магазинов "Каштан"

в "Периния",

универсам "Пражск",

фирменный магазин "Митос",

супермаркет "Кристинка",

магазина "Золото",

ЦУМ,

магазин "Спид",

"Экспозентр", Львовская площадь,

магазин "Овний" ул. А. Ахматовой, 5

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ТРЕТІЙ ВИПУСК АКЦІЙ

БАНКУ «АВТОРИТЕТ»

А. Характеристика емітента

Акціонерний банк «Авторитет» (далі — Банк) створений рішенням установчих зборів 6 листопада 1993 року в формі відкритого акціонерного товариства зі статутним фондом 2000 млн крб.

24 грудня 1993 року Банк був зареєстрований Національним банком України, реєстраційний номер 222.

Юридична адреса: Україна, 252115, м. Київ, вул. Котельникова, 46.

Предметом діяльності є здійснення банківських операцій у межах, передбачених діючим законодавством України.

Статутний фонд на час прийняття рішення про випуск акцій третьої емісії сформований у розмірі 12 001 100 000 (дванадцять мільярдів один мільйон сто тисяч) карбованців і сплачений у повному обсязі.

Голова правління банку — Усенко В. А., освіта вища економічна, стаж роботи за фахом 17 років.

Головний бухгалтер — Льюлюк Н. М., освіта вища економічна, стаж роботи за фахом 18 років.

Банк має ліцензію на здійснення діяльності як депозитарію інвестиційного фонду чи інвестиційної компанії, а також ліцензію на здійснення діяльності щодо випуску та обігу цінних паперів.

Б. Опис ділової діяльності емітента

АБ «Авторитет» є придбунком кредитно-фінансовою установою, що кодується до єдиної банківської системи України.

В. Дані про емісію цінних паперів

Рішення про випуск акцій третьої емісії прийнято на загальних зборах акціонерів банку 8 жовтня 1994 року (протокол № 5).

Фінансові ресурси, одержані внаслідок третьої емісії акцій, будуть використані на фінансування економічних програм, розвиток фінансово-банківської справи, сприяння становленню ринкової економіки України.

Загальний обсяг емісії становить 87 998 900 000 (вісімдесят сім мільярдів дев'яност і вісім тисяч дев'яност дев'ять тисяч дев'яност тисяч) карбованців, п'ятсот відсотків підписки розповсюджується прості іменні акції у номінальній сумі 879 989 штук номінальною вартістю 100 000 (сто тисяч) карбованців.

Запланована курсова вартість однієї акції складає 150 000 (сто п'ятдесят тисяч) карбованців.

Прості іменні акції під час третьої емісії випускаються у серії «В» із порядковими номерами від 000001 до 879989 включно.

Акції реалізуються пакетами, мінімальна кількість акцій, що реалізуються для фізичної особи, — 100, для юридичних осіб — 1000.

Засновники банку, а також інші інвестори за їх рішенням та рішенням правління мають переважне право придбання акцій за їх номінальною вартістю.

Акції дають право брати участь в управлінні банком, отримувати відповідну частину прибутку, а також частину залишків майна товариства у разі його ліквідації. Прості іменні акції дають право голосу на загальних зборах акціонерів за принципом: одна акція — один голос.

Акціонери користуються пільгами при наданні банківських послуг, що здійснюються банком.

Акції на пред'явника та прив'язані до банків не вилучаються.

Дивіденди по акціях виплачуються за підсумками року за рахунок чистого прибутку банку, який залишається в його розпорядженні після сплати платежів до бюджету і формування фонду банку. Розмір дивідендів визначається загальними зборами акціонерів.

Строк відкриття підписки встановлюється з 29 грудня 1994 року по 29 травня 1995 року.

Після початку розповсюдження акцій юридичні та фізичні особи, які бажають придбати акції, укладають з банком угоду, відповідно до якої банк зобов'язується продати покупцю певну кількість акцій та видати свідоцтво про це, а покупць зобов'язується сплатити курсову вартість акцій.

Рух акцій фіксується у книзі реєстрації акцій, що ведеться банком.

Курсова вартість акцій під час передатки може змінюватися залежно від попиту. В разі перевищення або недовиснення оголошеного рівня передатки банком може бути прийняте рішення про затвердження фактично сформованого статутного фонду.

Послугами торговців цінними паперами банк не користується.

Продаж акцій, опечатів з імені, виплата дивідендів здійснюється за адресою: Україна, 252115, м. Київ, вул. Котельникова, 46.

Довідки за телефонами: (044) 452-03-89; 452-03-91.

Г. Перелік та результати попередніх емісій

Станом на 1.12.1994 року банком проведено дві емісії простих іменних акцій, які пройшли державну реєстрацію відповідно до чинного законодавства України.

Перша емісія була зареєстрована Міністерством фінансів України 15 квітня 1994 року (реєстраційний № 146/1/94 на суму 2 000 000 000 крб 20 000 простих іменних акцій номіналом 100 000 крб. кожної).

Друга емісія була зареєстрована Міністерством фінансів України 22 листопада 1994 року (реєстраційний номер 456/1/94 на суму 10 001 100 000 крб. 100 011 простих іменних акцій номіналом 100 000 крб. кожної).

Д. Фактори ризику

Можливіми факторами ризику є: — недосконалість законодавства з питань оподаткування, економічної діяльності, приватизації;

— високий рівень інфляційних процесів; — різко зростаючі темпи оподаткування комерційних банків, обмеження розміру кредитних вкладень та діяльності з окремих банківських операцій;

— нестабільність економічної та політичної ситуації;

— проведення грошової реформи; — інші форс-мажорні обставини.

Баланс АБ «Авторитет» на 1.12.1994 р. (в млн. крб.)

Актив

1. Каса.....	—
2. Кошти на резервному рахунку НБУ.....	—
3. Кореспондентські рахунки у НБУ.....	2246
4. Кореспондентські рахунки в інших банках.....	—
5. Одержані банків.....	1674
6. Кредити, надані банком.....	44292
7. Послуги, надані банком.....	18000
8. Кошти, вкладені у спільну діяльність.....	100
9. Основні кошти.....	8971
10. Валютні кошти.....	—
11. Вилідати.....	9100
12. Інші активи.....	36
13. Відокремлені кошти за рахунок прибутку.....	2718
Всього актив.....	87137

Пасив

1. Статутний фонд.....	12001
2. Резервний фонд.....	136
3. Інші фонди.....	9010
4. Кореспондентські рахунки інших банків.....	—
5. Поточні рахунки клієнтів у валюті.....	45000
6. Розрахункові та інші рахунки клієнтів.....	599
7. Депозитні рахунки клієнтів.....	4700
8. Заставні гроші.....	—
9. Кредити, отримані в інших банках.....	—
10. Інші кредиторів.....	101
11. Доходи.....	12507
12. Прибуток.....	2718
13. Інші пасиви.....	365
Всього пасив.....	87137

Оксана ТЕЛЕНЧІ, «Голос України»

Чи вирахує Боже іскру арифметика?

Цього літа хоровистка Львівської опери Світлана Мончук виступала до Вищого музичного інституту ім. Лисенка. Вже виступ. У листі до редакції матір діточки назвала ці істинні колами Дантового некла.

Після шостого невдачі Світлана прийшла до мене разом із матір'ю дитини.

— Я дочка простої жінки, а вони всі — кати. Мене принудили до землі.

Візитівку передала лист до редакції:

«...Поверте, азияти мені за перо було важко. Що не хазяї, можуть дописувати козла, захищаючи свою дошку. Проте для козачки не можу. Нехай їм знають, які порядки у Львівській консерваторії, де зобов'язані абсурдністками показувати на дошці. Ще 1986 року мій донька складала педрактати. Понучили тори у її викладача, професор Пилип Зеркевич, який, що саме такий річковий тебур він дав шукати і запропонував вступати до консерваторії. Але не потакали мій доньці, бо влітку того ж року професор Каремлюк помер. Тоді донька вирішила вступити до музичного училища — складала на «війничому» іспит і була зарахована. Після третього курсу її знову запропонували вступати до консерваторії. Під час прослуховування у присутності працівників кафедри викладач Роман Вітовський сказав: що Світланка можна хоч зараз зараховувати на другий курс консерваторії. Однак на другий тур її не допустили. 1990 року донька закінчила з відзнакою училище і вийшла ще однією студенткою.

До складу приймальної комісії входила і викладач Вітовський, але цього разу він поставив Світланку найвищою бала. А ішній поставив 8 балів. Та на переклад мого доньку «зрівняв». Вона відповідала на питання викладачів, несподівано чотирьох абсурдистів, і всім поставив високі оцінки. Як так могло статися? Відповідала дівка переклада, яку погнали на нашу азію. Згадувала, що у творчості мого доньки була величезна помилка, але чужою рукою були поставлені задачі ризику та коми. Викладач, яка поновлювала помилки, була дуже перекладка, а не тремтливий ризик. Ми зрозуміли, що вона зробила це не з власної волі й не дивлячись на дитину.

Не можу не сказати голову перед материнським подвійним гоним Ганні Іванівни. Слово часу залишилася сама з маленькими дітьми. Не шуралися ніякої роботи, аби заробити на життя, і намагалися якомога більше часу проводити з дітьми. Сніг закінчив відносне літнє училище, донька — музичне, обидва виступали з переконаннями, що тільки працюю в житті чала-можна прокласти собі дорогу в потім. «Проста жінка», далека від артистичного світу, всім, як ревно ставиться до потенційних неорієнтованих своїх колах (є такий гіркий укус істини галікан), була б подкаутувати Богові за те, що є, і не кидати аніколи долі.

Можливо, так і сталося б, якби не аванси, що їх щедро роздавали діточці шості з вокального обслуговування Чорної Зірки. Хтось створивши тоді ще не знало, що її компліменти, її огуду в артистичних колах не варто сприймати за чисту монету. Вона підняла паличку життєвих устремлінь до найвищої відмітки — консерваторії. Сина і сестру покласти її за те? Шість років було покладено на отарі цієї мети, й переліт косяком шістьмавістими теж варто схитати голову. Світланка та її мати дийшли вивисноку, що в інституті діточці нічого несподівано зникнувши бачи в спеціальності, що їй уся — один з найкращих учнів у Львові. А на рівні несподіванію вона й дала ще високі оцінки.

Втім, одностайності серед парадників і пошуків немає. Своєю чаша засаженна артистка України Володимир Чорний дає відносну талант учениці. Її листяку у сніг зберігати, як реліквію: «Милій талановитій Світлані з по-

бажанням вірити у свої здібності, в красу свого голосу, вокальні дані, які діються від природи необтамовані. Стати тварю, який власний шлях, шлях у мистецтво. Щоб бажання йти по цьому шляху, бажання співати, нести пісню до людей ніколи не полишала Вас!»

— Я від своїх слів не відмовлюся, — зауважила в розмові пани Володимир, — але... у вокаліста, педантика, нервово схвилюваного бути у вокалі. Емоційний стан впливає на голос, а Світлана приходила на іспити в словах. Як співачка вона стоїть на місці і вважає, що всі йти — вогорі, у мій бік жоді й не дивиться. Це — її трагедія. Цього року у втручалася від оцінки під час вступних іспитів.

Завідувач кафедри, народний артист України Володимир Ігнатенко вітає нашу Світланку, він готовий допомогти їй, але як? На вокальному факультеті приймають лише п'яток і перевагу надають чоловічим голосом. А у Світлані — сопрано м'якого, приємного тембру. Для малого заду, а не для великої сили. Цього року до інституту вступало троє дуже обдарованих юнаків, і певна річ, конкуренція серед вокалістів була жорстка.

Шоста невдача дорого обійшлася Світлані — скільки серце. Невдовзі після іспитів її керівник опери звернувся з листом до ректора інституту Марії Крушельницької: «Ми дуже співчуваємо Світлані Мончук, яка працює артисткою хору. Її виступи не пощастило аспірувати до інституту. В колективі хору було проведено індивідуальне прослуховування, в якому вона виявила себе з кращого боку. За період 1993—1994 рр. Світланка Мончук брала участь у тематичних концертах, відомості, офіційний салон концерт «Український романс». Перед вступними іспитами відбувся концерт російського романсу в Народному Домі. Її концерти проходили успішно, в газетах друкувалися схвальні рецензії».

Зараз діточка в критичному моральному стані, здоров'я її погіршується. Може стати трагедія. Дайте їй якийсь маленький надбавок і шане прожити себе в процесі мавчанки. Дуже дорожче зарадити, ніж відмовити студентку на вечірній відвіді хвиля однієї семестру, як це дуже практично вимагає в інституті на іншому відвіді. Поможіть їй!»

Марія Тарасівна не приховувала свого недоволю такого методу ідентифікації позицій, як численні скарги, що їх кидають Світланка та її матір до різних інстанцій.

— Вступні іспити — то школа життя і треба пройти її гідно. Кожний має своє місце в житті, і не кожний може поводити себе збоку. Голос — це дар Божий. Може прозвучати, може зникнути. Світланка співає, має улюблену справу, відіграв в пресі... На переслуховуванні артистки хору Світлана виконала арію Лізи з «Ніколай дани» Чайковського. Була однією з кращих, говорила чітко, головний концертмейстер театру Євгена Давидова. Вона вважає, що Світлані треба навчатися в консерваторії й хоче рекомендувати її і її двох хоровісток на невеликі солні партії.

А може, справа не лише в особистості Світлані? Може, сама система вступних іспитів не сприяє справедливому добру талантів — Божа іскра визначається шляхом арифметичних підрахунків, тоді береться до уваги середній бал аттестата. А це логічно, бо вступити в армію в шансах. Вступав цього року до інституту талановитий тубіст, за яким педагогі й досі жалкують. Підвав невеселою бала аттестату. Втрапта інститут ще одні нерезультативні, але пошукані оцінки занадто і бажання навчатися відраховано. Діточка, через інфантильну владу його й досі називають пестливим ім'ям. Його голос — від Бога, суперечливо, на відміну від Світланового, не викликає. Але пошукані оцінки і в найвищих оцінках. Дитя елітарного середовища, син народних артистів України, зрілого вже віку молодий чоловік, для якого дорога на велику сцену, до успіху й визнання відкрита, не має жодної прихильності й настирливості, як має молодіше Світлану.

— А Світланка? Вона вступатиме до інституту знову. Всюмо...

Львів.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ, «Голос України»

Пляшка смачного, холодного пива

Мало хто знає, що восени цього року в Києві відбулося свято українського пива. Неймовірно, але факт: це подія прогавила навіть патріарх любителів пива — принаймні, ані в урочисто-театральні частини, ані в дегустиційні програми ніхто з цієї екзотичної пивної не озвався.

Починав зустріч до представників однієї з найдревніших професій і продукції, що робиться руками цих майстрів, мабуть, у тому, що ма й досі якоюсь мірою медо анакративно, як до другорядного заняття херцовой галузі, ставимося до пива. От збох це було баварське, чи чеське — отоді так, отоді давай.

А дарежмо. Як розповів голова правління української галузевої компанії з виробництва пива та безалкогольних напоїв Микола Сичевський, у Монхені на міжнародній конференції пивоварів наші технологи говорили на рівних з провідними іноземцями. І пиво наше було оцінене високо. Гімназія була скінчена з технологією обєрєганія цього напою і в технологічному оснащенні загалом.

Я запитав Миколу Петровича:

— А яке пиво любите ви?

Він відповів коротко: — Добре.

І додав: — Львівське, запорізьке, київське, донецьке.

Справді, під час дегустицій прокупили не тільки пиво, а й деяких інших заводів України дістала високу оцінку любителів і фахівців. І було їх пивом саєвіським, гарно, за найвищими європейськими зразками, улованим.

Що треба, аби ми завжди споживали ось таке чудове пиво? — поцікавився журналіст у Миколі Сичевського.

Кажу ж, — одказав він, — мати першокласну технологію, яка давала б змогу не втрачати смакових якостей пива під час зберігання, тим більше — триалого. І загалом, — додав він, — кожна країна має свій-євразійний критерій смаку свого пива.

Наше відізває смаком алєвєстїєтї свого регіону. Воно м'якше, думнішнє, менш хмільоване. Звісно, кажу про свіже пиво, таке, як ви зараз споживаєте.

Кажу ж, як іпні, але я цілком повітря сказав. Слово честі, мені доводилося шукати пива багатьох країн, а тім чіпсі чєсє і баварське. І завжди після їхнього, більш різного, гіршішого, мені кортіло згадати смак нашого свіжого «Оболонського» чи «Львівського».

Під час недавньої зустрічі Микола Петрович розповів, що вже 60 пивоварів підписали Україну обєвєлієтї, а це означає, що вони зобов'язалися, крім іншого, згадати смак нашого свіжого «Оболонського» чи «Львівського».

— То йно, — запитав я, — хіба від цього пива буде краще?

- За зміст та достовірність інформації у рекламних повідомленнях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не замирує пошти поштою авторів редакцій.
- За точність виведених фактів відповідальність несе автор.

Газети виходять з 8-ї години врання (крім неділі й понеділка) українським і російським мовами. Вартість 69955, 394485, 324547898

Контактні дані: Київський державний університет імені Шевченка, Україна, 252019, Київ, пр. Перемоги, 50, 324547898

Ганні Іванівни Іванови в київському театрі «Голос України» відігравали на м'яку «Солонісний» ЛД (тел. 441-80-94).

Голос України

Засновник — Верховна Рада України

Видаєць — Президія Верховної Ради України

252019, м. Київ-19

в.ук. М. Гринюк, 5

Закладає відповідальність за зміст 1991 року

Головний редактор С. ПАРЕНКО.

Редактори: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А.ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕНЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47

вул. Нестерова, 4.

• ТЕЛЕФОН: для доджок — 441-88-23,

• телефакс — 224-72-54, відомі редакції — 441-89-34, 441-89-44.

• Репортажні телефони — 441-89-34, 441-89-44.

• Ілюстрації з м'ячаним — відомі на сторінках газети.

Свідчення про реставрацію періодичного друкованого видання — КІТ №1 від 18.09.1990